

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 206/08-72

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 prerokoval návrh S., B., zastúpeného advokátom JUDr. R. P., B., na vydanie doplniaceho uznesenia podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov vo veci vedenej pod č. k. IV. ÚS 206/08-50, a takto

r o z h o d o l :

Návrh S. na doplnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 206/08-50 z 3. júla 2008 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 22. augusta 2008 doručený návrh S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým sa domáhal doplnenia uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 206/08-50 z 3. júla 2008 podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ návrh odôvodnil tým, že mu bolo 11. augusta 2008 doručené „uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 206/08-50 (ďalej len „neúplné rozhodnutie“), ktorým tento rozhodol o druhej z vyššie uvedených častí predmetu konania a nerozhodol o prvej z vyššie uvedených častí predmetu konania. Z odôvodnenia uznesenia ústavného súdu je zrejmé, že tento (i) o časti návrhu sťažovateľa, týkajúcej sa postupu krajského súdu (právo na zákonného sudcu), rozhodol tak, že ju odmietol pre nedostatok svojej právomoci, a (ii) o časti návrhu, týkajúcej sa rozsudku krajského súdu (právo na súdnu ochranu), nerozhodol. Zo skutočnosti, že tej časti predmetu konania, ktorá sa týka porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom krajského súdu, v odôvodnení neúplného rozhodnutia nevenoval ústavný súd čo len jediný riadok, je zároveň zrejmé, že o tejto časti predmetu konania nielen, že nerozhodol, ale ani nerozhodoval.

Sťažovateľ sa odvoláva na § 31a zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 166 ods. 1 OSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 OSP doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

Podľa § 166 ods. 3 OSP sa návrh na doplnenie rozsudku netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Z citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že predpokladom na postup podľa neho je to, že súd rozhodoval o veci samej. Takýto predpoklad sa musí z povahy veci uplatniť aj v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd však uznesením z 3. júla 2008 rozhodoval len o podmienkach konania pred ním a dospel k záveru, že v tejto veci nie je z dôvodu uvedeného v čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a z dôvodov uvedených v odôvodnení uznesenia o odmietnutí sťažnosti daná jeho právomoc.

Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak nie je daná jeho právomoc predovšetkým na základe uplatnenia princípu subsidiarity ustanoveného v čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy, potom neprichádza do úvahy rozhodovanie o veci samej, tak ako to v podstate požaduje sťažovateľ v návrhu na doplnenie pôvodného uznesenia. Nedostatok právomoci sa týka vecí ako celku bez ohľadu na počet právnych kvalifikácií a pri tom použitých článkov ústavy.

Preto návrh na doplnenie uznesenia ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnený bez toho, aby sa bližšie zaoberal jeho obsahom a dôvodmi (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde per analogiam).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008